

Ik ben 15 maanden raadslid geweest en vooral ben ik meer dan 12 maanden corona raadslid geweest. Dat was niet makkelijk. Als raadslid ben je er voor de burgers, je ben **volksvertegenwoordiger**. Je moet weten wat er leeft. Dat vereist wel dat je elkaar kunt tegenkomen. Maar de samenleving was die hele periode **vaak op slot, je** mocht van alles vooral niet. Videobellen helpt wel wat, maar is toch een armzalig soort contact. En wat in de media komt over wat mensen vinden is ook maar een deel van de werkelijkheid. Pas de laatste weken, tijdens de versoepelingen, in verkiezingscampagne, ontstonden weer volop contacten. In die contacten kreeg ik de bevestiging wat daarvoor toch ook voelbaar was, bij voorbeeld in mails die ik kreeg.

Veel van onze burgers weten niet goed waar de gemeente over gaat en waar ze **niet** over gaat. Ze kennen de procedures niet. Ze weten vaak niet wat er ooit al eens besloten is en dus vast ligt. En ze kunnen daardoor heel emotioneel worden over wat ze zien gebeuren. Ze uiten dat dan vaak in stevige bewoordingen, naar de raad, naar mij als raadslid.

Erg verbaasd ben ik niet daarover. Toen ik nog niet actief was in de gemeentepolitiek drong ook weinig tot me door van waar de gemeente of de raad mee bezig was. Nu ik tot in de kern van de raad mocht mee kijken en mee bepalen zag ik de andere kant. De moeite die gestoken wordt in voorbereiding en uitvoering van het beleid, in de voorlichting en het organiseren van participatie. En dan komt er toch zo weinig van aan bij de burgers.

Dat neem ik mee als ik nu **een stap terug** doe, - **moet doen** - en als commissielid verder ga: Bij de burgers ophalen wat hen bezig houdt, waar ze zich zorgen over maken. Maar ook de andere kant op. De burgers laten horen over waar wij - ik samen met andere leden van mijn partij GroenLinks - ons zorgen over maken. De grote crisissen die over ons heen zijn aan het komen: het klimaat, de vervuiling, het massale uitsterven en de oorlogen. Uitleggen waaraan je - ook in onze kleine gemeente - kunt zien wat er mis gaat. Maar ook wat moed geeft: bij het klimaat zijn dat dingen als het energiecafé, de RES, de energiecoöperatie Stroomvanhier, de Transitievisie warmte. Ik kom steeds meer herkenning tegen bij de burgers.

Verder wil ik de komende jaren vooral actief blijven op het versterken van de natuur in de hele gemeente: in het bos, de hei, de maasheggen. Maar ook in de kernen, in Molenhoek Zuid. Ik hoop dat ik nog aan de excursie naar het bos mag deelnemen die ik als raadslid heb voorgesteld.

Als zo ongeveer de laatste daad als raadslid heb ik nog een vraag gesteld over het Gazpromcontract van de gemeente. Ik was eigenlijk stomverbaasd toen iemand me vroeg of dat niet beetje een machteloos gebaar was. Nee, natuurlijk niet, alles hangt met alles samen: wat we goed doen in Mook en Middelaar maakt de wereld beter.

Ik dank iedereen van harte waarmee ik mocht samenwerken in deze verantwoordelijke functie. Speciaal dank ik mijn Bea en Hanneke. Bea die me met haar vragen hielp om nog wat dieper te graven. En Hanneke, - ja, met haar samenwerken is een feestje.